

Sentencja

Artykuł 44 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2008/8/WE z dnia 12 lutego 2008 r., i art. 11 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112 należy interpretować w ten sposób, że spółka mająca siedzibę w jednym państwie członkowskim nie ma stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w innym państwie członkowskim ze względu na to, iż posiada tam spółkę zależną, która na podstawie umów udostępnia jej zaplecze techniczne i personalne, za pomocą których świadczy ona, na zasadach wyłączności, usługi marketingowe, regulacyjne, reklamowe i reprezentacji, mogące mieć bezpośredni wpływ na wielkość sprzedaży.

(¹) Dz.U. C 339 z dnia 12.10.2020.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Helsingin hallinto-oikeus – Finlandia) – A SCPI

(Sprawa C-342/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Artykuły 63 i 65 TFUE – Swobodny przepływ kapitału – Ograniczenia – Podatek dochodowy od osób prawnych – Zwolnienie z podatku funduszy inwestycyjnych – Przesłanki zwolnienia – Warunek związany z formą kontraktową funduszu]

(2022/C 213/09)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Helsingin hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: A SCPI

Druga strona postępowania: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö

Sentencja

Artykuły 63 i 65 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, które zastrzegając możliwość skorzystania ze zwolnienia z podatku dochodowego dochodów z najmu i zysków ze zbycia nieruchomości lub akcji spółek będących właścicielami nieruchomości wyłącznie przez fundusze inwestycyjne mające formę kontraktową, wykluczają z tego zwolnienia alternatywny fundusz inwestycyjny niebędący rezydentem mający formę statutową, podczas gdy ten ostatni fundusz, korzystając z systemu przejrzystości podatkowej w państwie członkowskim, w którym ma siedzibę, nie podlega w tym państwie członkowskim podatkowi dochodowemu.

(¹) Dz.U. C 339 z dnia 12.10.2020.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 7 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia n° 49 de Barcelona – Hiszpania) – EL, TP/CaixaBank SA

(Sprawa C-385/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Dyrektywa 93/13/EWG – Zasada skuteczności – Zasada równoważności – Postępowanie sądowe zmierzające do stwierdzenia nieuczciwego charakteru warunku umownego – Kompetencja sądu krajowego do przeprowadzenia kontroli z urzędu – Postępowanie krajowe w przedmiocie ustalenia kosztów – Podlegające zwrotowi koszty wynagrodzenia adwokata]

(2022/C 213/10)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de Primera Instancia n° 49 de Barcelona

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: EL, TP

Strona pozwana: Caixabank SA

Sentencja

- 1) Artykuł 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, odczytywane w świetle zasady skuteczności, należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które w ramach ustalania kosztów związanych z powództwem dotyczącym nieuczciwego charakteru warunku umownego przewiduje ograniczenie wysokości wynagrodzenia adwokata podlegającego zwrotowi na rzecz konsumenta, który wygrał sprawę co do istoty, przez przedsiębiorcę obciążonego kosztami postępowania, pod warunkiem że ograniczenie to umożliwia konsumentowi uzyskanie z tego tytułu zwrotu kwoty rozsądnej i proporcjonalnej do kosztów, jakie obiektywnie musiał on ponieść, aby wytoczyć tego rodzaju powództwo.
- 2) Artykuł 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy 93/13, odczytywane w świetle zasady skuteczności, należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, w myśl którego wartość przedmiotu sporu, stanowiąca podstawę ustalenia kosztów podlegających zwrotowi na rzecz konsumenta, który wygrał sprawę w ramach powództwa dotyczącego nieuczciwego charakteru warunku umownego, powinna zostać wskazana w pozwie lub w braku jej wskazania w pozwie ustalona na podstawie tego uregulowania bez możliwości jej zmiany w późniejszym czasie, pod warunkiem że sąd właściwy do ostatecznego ustalenia kosztów zachowa możliwość określenia wartości przedmiotu sporu w sposób realistyczny z punktu widzenia konsumenta, dzięki czemu zapewni on temu konsumentowi rzeczywiste prawo do uzyskania zwrotu kwoty rozsądnej i proporcjonalnej do kosztów, jakie obiektywnie musiał on ponieść w celu wytoczenia takiego powództwa.

(¹) Dz.U. C 423 z 7.12.2020.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 7 kwietnia 2022 r. – Solar Ileias Bompaina AE/Komisja Europejska

(Sprawa C-429/20 P) (¹)

[Odwołanie – Pomoc państwa – Rynek energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii – Przepisy krajowe mające skutkować przysporzeniem niezgodnej prawem korzyści dostawcom energii elektrycznej – Skarga do Komisji Europejskiej – Decyzja o odrzuceniu skargi bez wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego – Skarga o stwierdzenie nieważności – Rozporządzenie (UE) 2015/1589 – Artykuł 1 lit. h) – Pojęcie „zainteresowanej strony” – Niedopuszczalność]

(2022/C 213/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona wnosząca odwołanie: Solar Ileias Bompaina AE (przedstawiciele: A. Metaxas, dikigoros, A. Bartosch, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky i K. Herrmann, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Solar Ileias Bompaina AE zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 359 z 26.10.2020.